

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fødevarer, lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven) og lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder

(Kontrolkampagner, kontrol med kosttilskud, fødevaremyndighedens organisatoriske opbygning, gebyrer og digital kommunikation)

§ 1

I lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer, som ændret bl.a. ved § 50 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og senest ved § 1 i lov nr. 163 af 17. februar 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Det Europæiske Fællesskab« til: »Den Europæiske Union«.

2. I § 45 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

» *Stk. 4.* Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at betaling for kontrol, der udføres efter økologiloven, lov om hold af dyr eller lov om frø, kartofler og planter, skal opkræves efter stk. 2, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af denne lov.

Stk. 5. Personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der har fødevarenæringsbrev i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder, og som i den forbindelse betaler et årligt beløb pr. næringsbrev til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen, betaler til finansiering af Fødevarestyrelsens kontrolkampagner 600 kr. årligt pr. næringsbrev. Beløbene pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 6. Virksomheder, der har anmeldt et eller flere kosttilskud til forhandling i Danmark, og som har en årlig omsætning på over 50.000 kr., betaler til dækning af omkostningerne i forbindelse med styrket kontrol af kosttilskud, herunder nethandel, et årligt beløb på 12.500 kr. samt et årligt beløb pr. anmeldt kosttilskud på 1.000 kr. Beløbene pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om opkrævning af det i stk. 5 nævnte beløb, herunder om hvilken periode det skal dække, frister for indbetaling, erindringskrivelser m.v. og gebyr og renter ved for sen betaling. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om erindringskrivelser m.v., gebyr og renter ved for sen betaling af det i stk. 5 nævnte beløb, der er forskellige fra taksterne i stk. 9.

Stk. 8. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning af det i stk. 6 nævnte beløb, herunder om termin for opkrævningen.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 9 og 10.

3. I *kapitel 11* ændres overskriften »*Myndigheder*« til: »*Laboratorier*«.

4. § 47 ophæves.

§ 2

I lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved § 47 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 1513 af 27. december 2009 og § 53 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Det Europæiske Fællesskab« til: »Den Europæiske Union«.

2. I *kapitel 20* indsættes som ny § 112 c:

»§ 112 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at virksomhedernes henvendelser til ministeren i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, skal foregå digitalt, og at kommunikation mellem ministeren og virksomhederne i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation, jf. stk. 1, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digitale signaturer eller lignende.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan udstede dokumenter, jf. stk. 1, uden underskrift eller med maskinelt eller på anden måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt eller attesteret dokumentet. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller den myndighed, ministeren bemyndiger hertil, som afsender.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den kan gøres tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 112 c i *kapitel 20 a* bliver herefter § 112 d.

3. Efter § 114 indsættes:

»§ 114 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at den pågældende virksomhed eller den ansvarlige for det pågældende fiskerfartøj skal afholde udgifterne ved kontrol og tilsyn med overholdelse af bestemmelserne i Den Europæiske Unions forordninger om forebyggelse, standsning m.v. af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri i forbindelse med følgende:

- 1) Import af fisk og fiskevarer, som er landet af et fiskerfartøj, som er registreret i et land uden for Den Europæiske Union, bortset fra tilfælde, hvor fisken eller fiskevaren landes direkte i Danmark fra et fartøj, som ikke tidligere har været i havn med den pågældende fisk eller fiskevare (direkte landing).
- 2) Reeksport til lande uden for Den Europæiske Union af fisk og fiskevarer, som tidligere er importeret til EU, herunder ved direkte landing, jf. nr. 1, og som ikke er yderligere forarbejdet i EU.
- 3) Eksport til lande uden for Den Europæiske Union af fisk og fiskevarer, som er landet af danske fiskerfartøjer.«

4. I § 115, stk. 1, indsættes efter sidste punktum:

»For erindringskrivelse betales et gebyr på 100 kr., der reguleres med tilpasningsprocenten i lov om satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.«

§ 3

I lov nr. 486 af 9. juni 2004 om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder, som ændret ved § 10 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 1549 af 20. december 2006 og § 1 i lov nr. 391 af 25. maj 2009 foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, nr. 2, udgår »eller«

2. I § 10, stk. 1, nr. 3, ændres »jf. dog stk. 4.« til: »jf. dog stk. 4, eller«

3. I § 10, stk. 1, indsættes som nr. 4:

4) næringsbrevindehaveren ikke betaler den i henhold til § 45, stk. 5, i lov om fødevarer fastsatte årlige betaling, jf. dog stk. 4.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedindhold

Den 28. juni 2010 indgik regeringen sammen med et bredt flertal af Folketingets partier et 4-årigt forlig på fødevarerområdet. Som led i dette forlig er forudsat kampagnekontrol og styrket kontrol af kosttilskud. Det er en forudsætning i forliget, at erhvervet finansierer kampagnekontrollen og den styrkede kontrol med kosttilskud. Det foreslås derfor, at der i loven indsættes bestemmelser om denne finansiering.

Herudover indeholder lovforslaget et forslag til ændring af lov om næringsbrev til visse fødevarer-virksomheder, således at fødevarer-næringsbrev bortfalder i tilfælde af manglende betaling til Fødevarerstyrelsens kampagnekontrol.

Desuden foreslås en ophævelse af fødevarerlovens § 47, som omhandler fødevarermyndighedens organisatoriske opbygning. Herved ophæves den retlige binding til at organisere myndigheden i en bestemt form.

Der foreslås endvidere en ændring af lovens gebyrbestemmelse, således at opkrævning af gebyr i medfør af lov om fødevarer vil kunne omfatte en kontrol, der udføres i medfør af lov om hold af dyr, økologiloven, eller lov om frø, kartofler og planter, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af lov om fødevarer. Ændringen er led i en omfattende forenkling af gebyrstrukturen og -administrationen på de områder, der administreres af Fødevarerstyrelsen. Formålet er således at reducere antallet af gebyrordninger gennem sammenlægning af kontrolområder, hvor kontrollen udføres af Fødevarerstyrelsen. Det er på nuværende tidspunkt hensigten at anvende denne opkrævningsmodel ved opkrævning af gebyr i forbindelse med kontrol af økologisk mærkning i fødevarer-virksomheder, importkontrol af visse animalske fødevarer og levende dyr samt kontrol af kvalitetsnormerne for spisekartofler. Det drejer sig om kontrol, der udføres delvis med hjemmel i lov om fødevarer og delvis med hjemmel i henholdsvis økologiloven, lov om hold af dyr, og lov om frø, kartofler og planter, men som indgår som en integreret del af kontrol i medfør af lov om fødevarer.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til ændring af fiskeriloven, idet der foreslås indført gebyr til dækning af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris udgifter ved gennemførelse af de nye kontrolopgaver, som følger af Rådets forordning nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, jf. Kommissionens forordning nr. 1010/2009 af 22. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser hertil.

Endelig foreslås indført hjemmel i fiskeriloven til at fastsætte regler om, at kommunikation på et begrænset område, nemlig ved henvendelser til og fra ministeriet efter regler i de nævnte forordninger, skal foregå digitalt. Forslaget har sammenhæng med regeringsgrundlaget »Mulighedernes Samfund« fra november 2007, hvorefter det er regeringens målsætning, at digital kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige skal udbredes således, at al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige foregår digitalt, senest i 2012.

2. Baggrund

2.1. Kampagnekontrol og styrket kontrol af kosttilskud, herunder nethandel

Som led i det ovenfor under pkt. 1.1. nævnte forlig af 28. juni 2010 på fødevareområdet er det hensigten at styrke kontrollen på fødevareområdet ved at målrette indsatsen i endnu højere grad mod problemområder og problemvirksomheder. Dette skal udmøntes i øget kampagnekontrol og styrket kontrol af kosttilskud, herunder nethandel. Det er en forudsætning i forliget, at erhvervet finansierer kampagnekontrollen og den styrkede kontrol med kosttilskud. Det vurderes hensigtsmæssigt, at taksterne, der opkræves virksomhederne fremgår direkte af loven. På den baggrund foreslås det, at fødevareloven ændres med henblik på at sikre hjemmel til denne finansiering, herunder fastsættelse af betalingen.

2.2. Ophævelse af fødevarelovens § 47

Fødevarelovens § 47 beskriver, at den udøvende myndighed på fødevareområdet skal være organiseret med en central enhed og et antal regionale statslige enheder, som skal varetage kontrol, tilsyn, undersøgelser og informationsvirksomhed m.v. inden for fødevarelovgivningens område. Fødevaremyndigheden er således retligt bundet til denne organisationsform. Da det vurderes hensigtsmæssigt at omdanne Fødevarestyrelsen, som er den udøvende myndighed på fødevareområdet, til en enhedsorganisation, foreslås det at fjerne lovens bindinger til at organisere myndigheden i en bestemt form ved at ophæve § 47.

2.3. Forenkling af gebyropkrævning

Forslaget om, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i loven, hvorefter ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at betaling for kontrol, hvor der udføres kontrol og opkræves betaling efter både lov om fødevarer og økologiloven eller efter både lov om fødevarer og lov om hold af dyr eller lov om frø, kartofler og planter, kan opkræves alene med hjemmel i lov om fødevarer, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af lov om fødevarer, sker som et enkelt led i en omfattende forenkling af gebyrstrukturen og -administrationen på de områder, der administreres af Fødevarestyrelsen. En lignende bestemmelse er indsat i lov om hold af dyr.

2.4. Ændring af fiskeriloven

Fiskeriloven foreslås ændret således, at der indføres gebyrdækning af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri's udgifter ved gennemførelse af en række af de nye kontrolopgaver, som følger af Rådets forordning nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, jf. Kommissionens forordning nr. 1010/2009 af 22. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser hertil. Rådsforordningen trådte i kraft den 1. januar 2010. Forordningens formål er overordnet at beskytte de levende akvatiske ressourcer, bl.a. ved at højne kontrolniveauet ved import af fisk og fiskevarer fra tredjelande (lande uden for Den Europæiske Union) til lande i Den Europæiske Union, således at det sikres, at sådan import kun kan accepteres, hvis fisken eller fiskevaren stammer fra lovlig fangst. Der er bl.a. fastsat regler om udarbejdelse af dokumentation herfor (fangstattester), kontrol med fangst og fangstattester, krav til forudanmeldelse af landing mv.

Efter lovforslaget vil virksomheder og ansvarlige for fartøjer skulle betale gebyr til dækning af udgifterne ved en række af de nye kontrolopgaver, herunder attestation af fangstattester, som Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri skal varetage ifølge forordningen i forbindelse med import fra tredjelande af fisk og fiskevarer (bortset fra direkte landinger), reeksport af sådan importeret fisk og fiskevarer til tredjelande samt i forbindelse med eksport af fangst fra danske fartøjer til tredjelande.

Endelig foreslås det, at der indføres hjemmel i fiskeriloven til at fastsætte regler om pligt til obligatorisk digital kommunikation ved henvendelser til og fra ministeriet efter regler i de nævnte forordninger. Det forudsættes, at der kan fastsættes undtagelse for visse grupper af virksomheder, hvis der viser sig behov herfor i ganske særlige tilfælde, f.eks. hvor det må anses som praktisk talt umuligt at foretage digital kommunikation.

Det er regeringens målsætning, at Danmark skal være førende som informations- og kommunikationsamfund. Digital kommunikation mellem det offentlige og virksomhederne skal udbredes til alle relevante områder. Senest i 2012 skal al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomhederne og den offentlige sektor foregå digitalt. I forhold til erhvervslivet er det målet, at alle relevante breve, indberetninger og ansøgninger m.v. sendes via digitale kanaler senest i 2012. Dette fremgår af regeringsgrundlaget »Mulighedernes Samfund« fra november 2007 og globaliseringsstrategien »Fremgang, fornyelse og tryghed« fra 2006. Baggrunden for regeringens målsætning om indførelse af digital kommunikation er blandt andet et ønske om at sikre en hurtigere og mere effektiv kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige, samtidig med at sagsgangene optimeres både hos virksomhederne og det offentlige. Dette er en forudsætning for at sikre vækst og fremgang for dansk erhvervsliv i en stadig mere global og digital verden.

Obligatorisk digital kommunikation er allerede vedtaget indført på en række områder, herunder også på Fødevarerministeriets område. Ved lov nr. 1272 af 16. december 2009 om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love, hvor der på ministeriets område blev indført hjemmel til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med indberetning af gødningsregnskaber, gødningsleverancer, flytning af svin og oplysninger om husdyrbrug. Der henvises til L 10, fremsat af økonomi- og erhvervsministeren den 7. oktober 2009.

Endvidere er der tilvejebragt hjemmel i lov nr. 1529 af 27. december 2009 om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler til jordbruget til at fastsætte regler om, at ejere og brugere af jordbrugsbedrifter i forbindelse med indberetning af journaler over anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler skal anvende digital kommunikation.

Endelig skal der henvises til L xx Forslag til Lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige) fremsat den xx februar 2011 af økonomi- og erhvervsministeren. Med forslaget indføres der hjemmel til at stille krav om, at skriftlig kommunikation mellem virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt på en række områder, som hører under Økonomi- og Erhvervsministeriet, Fødevarerministeriet og Miljøministeriet. På Fødevarerministeriets område drejer det sig bl.a. om kommunikation i forbindelse med ”Fællesskemaet”, flytning af kvæg, får og geder samt registrering og godkendelse af foderstofvirksomheder.

Nærværende forslag om indførelse af obligatorisk digital kommunikation har især baggrund i de kontrolopgaver, som ifølge forslaget vil blive fuldt ud brugerfinansierede, idet digital kommunikation vil medføre en mere effektiv og mindre omkostningstung administration, såvel for Fødevarerministeriet som for virksomhederne.

Ved tekstanmærkning 153 ad 24.32.01. på Finanslov 2011 er indført en midlertidig hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer skal afholde udgifterne ved den kontrol, som Fødevareministeriet skal foretage for at sikre overholdelse af ovennævnte forordning i forbindelse med:

- a. Import af fisk og fiskevarer, som er landet af fartøjer, der ikke er registreret i Den Europæiske Union, bortset fra den import af fisk og fiskevarer, der sker ved landing fra et fartøj, som ikke tidligere har været i havn med den pågældende fisk eller fiskevare (direkte landing i Danmark),
- b. reeksport til tredjelande af sådanne importerede fisk og fiskevarer, som ikke er yderligere forarbejdet, og
- c. eksport til tredjelande af fisk og fiskevarer, som er landet af danske fartøjer. Kontrollen består bl.a. i verificering af fangstattester, der er udstedt af fartøjets flagstat og validering af fangstattester, som skal tjekkes af Fødevareministeriet som flagstat for danske fartøjer. Tekstanmærkningen indeholder endvidere hjemmel til at fastsætte regler om pligt til at foretage digital (elektronisk) indberetning til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af de oplysninger om fisk og fiskevarer, der er påkrævet for at gennemføre den nævnte kontrol, herunder regler om at virksomheder kan undtages fra pligten til at indberette digitalt, når særlige omstændigheder taler derfor. Tekstanmærkningen vil blive afløst af de i dette lovforslag foreslåede hjemler til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr og om pligt til digital kommunikation.

2.5. Ændring af lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder

Forslaget om ændring af lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder medfører, at det vil have samme konsekvens at undlade betaling til Fødevarestyrelsens kampagnekontrol, som det har at undlade betaling af den årlige betaling pr. næringsbrev til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen. Hensigten hermed er at sikre, at betalingen til kampagnekontrollen og til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen kan administreres samlet.

3. Lovforslaget

3.1. Betaling for kampagnekontrol og betaling for styrket kontrol med kosttilskud, herunder nethandel

3.1.1. Gældende ret

Det følger af fødevarerlovens § 45, stk. 1, at de af loven omfattede primærproducenter og virksomheder, herunder virksomheder, der fremstiller materialer og genstande, der er bestemt til at komme i forbindelse med fødevarer, afholder omkostningerne ved det tilsyn og den kontrol, som udføres efter loven og regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab vedrørende de af loven omfattede forhold, medmindre andet er fastsat.

Efter fødevarerlovens § 45, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab vedrørende de af loven omfattede forhold.

Efter fødevarerlovens § 45, stk. 4, tillægges beløb, som opkræves i henhold til loven, og som ikke betales rettidigt, en årlig rente svarende til renten i henhold til renteloven. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringskrivelser betales et gebyr på 100 kr., der reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent.

Der er med hjemmel i fødevarelovens § 45 bl.a. fastsat regler om betaling for basiskontrol af fødevarer i engros-leddet og for ekstrakontrol i både engros- og detailleddet. Engrosvirksomheder inden for fødevareområdet, herunder engrosvirksomheder, der markedsfører kosttilskud, betaler efter disse regler et grundgebyr og en tidsbaseret takst pr. medgået kvarter, som fødevarekontrollen er tilstede i den pågældende virksomhed. Disse takster er kalkuleret sådan, at de ud over omkostningerne ved det faktiske kontrolbesøg også dækker for- og efterbehandling af kontrolbesøget, laboratorieundersøgelser, kørsel samt overhead.

Kontrollen med fødevareområdet har indtil 2010 hovedsagligt bestået af ordinære kontrolbesøg suppleret med ekstrakontrol som opfølgning på anmærkninger. Som supplement til basiskontrollen blev der endvidere med fødevareforlig 1 i 2008 indført mindre centrale kontrolkampagner. De mindre kontrolkampagner, hvor der typisk fokuseres på et specielt lovgivningsområde, gennemføres normalt i forbindelse med et basiskontrolbesøg.

På baggrund af sager om svindel med kød i sommeren 2009 blev der fra efteråret 2009 indført en ny type kontrolkampagne, nemlig dybdegående kontrolkampagner. Fødevarekontrollen gennemførte 1 dybdegående kontrolkampagne i 2009, og på baggrund af et politisk forlig indgået i efteråret 2009 blev der i 2010 gennemført 4 dybdegående kontrolkampagner som supplement til basiskontrollen og andre mindre kontrolkampagner.

De dybdegående kontrolkampagner adskiller sig fra basiskontrollen på flere områder. Basiskontrollen tilrettelægges, så alle relevante lovgivningsområder kontrolleres indenfor en periode på minimum 3 år. Nogle lovgivningsområder skal kontrolleres mindst én gang årligt og andre skal kontrolleres ved hvert kontrolbesøg. Basiskontrollen gennemføres som udgangspunkt som stikprøvekontrol, således at det ikke nødvendigvis er alle forhold indenfor et lovgivningsområde, som bliver kontrolleret i forbindelse med kontrolbesøg.

Dybdegående kontrolkampagner vil derimod typisk være målrettet et eller flere kontrolelementer indenfor et specifikt område, som de tilsynsførende går i dybden med under kontrolbesøget i et omfang, som normalt ikke indgår i basiskontrollen. Det kan fx være dokument- og regnskabskontrol, ny lovgivning, ulovlig fødevarevirksomhed og områder, som indebærer særlig risiko eller er vanskelige at kontrollere, fx svindel.

Kontrollen af sikkerheden ved indholdsstoffer i kosttilskud har primært været udført i forbindelse med gennemførelsen af ordinære besøg på virksomhederne. Den hidtidige sikkerhedskontrol af indholdsstoffer i kosttilskud, der ofte er kompleks og tidskrævende, har været begrænset, idet den vanskeligt har kunnet udføres indenfor den afsatte tid til gennemførelsen af ordinære kontrolbesøg. Internetkontrol, som ikke er knyttet til den ordinære kontrol, har udelukkende været udført ved et begrænset antal mindre kontrolprojekter. Det er alene styrkelsen af kontrolbehovet, der foreslås finansieret af det foreslåede årlige beløb på 12.500 kr. pr. virksomhed og de 1.000 kr. pr. anmeldt kosttilskud.

Der er ved ændring af fødevareloven i 2009 (ny § 56 a) givet hjemmel til, at fødevareministeren kan offentliggøre oplysninger om, hvilke kosttilskud, der er anmeldt til markedsføring i Danmark, og som dermed er underlagt myndighedernes stikprøvekontrol. Disse oplysninger er efterfølgende offentliggjort på hjemmesiden altomkost.dk. Der findes ikke nogen opgørelse over, hvor mange regi-

strerede produkter, der hidtil har været udtaget til sikkerhedskontrol i forbindelse med gennemførelsen af ordinære besøg, men antallet vurderes at være begrænset.

Fødevarestyrelsen har til opgave at administrere fødevarerlovgivningen, herunder sikre reglernes overholdelse, jf. bekendtgørelse nr. 120 af 26. februar 2008 om fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser. Det fremgår bl.a. af § 5, stk. 2, i bekendtgørelsen, at Fødevarestyrelsen udøver vejlednings- og informationsvirksomhed over for andre myndigheder, organisationer og private. Med afsæt i denne hjemmel udsender Fødevarestyrelsen pressemeddelelser for at advare danske forbrugere mod kosttilskud, som ikke lever op til kravene om fødevarer sikkerhed, i de særlige tilfælde, hvor den markedsførende virksomhed enten er etableret uden for Danmark, og derfor som udgangspunkt ikke er underlagt Fødevarestyrelsens kontrolkompetence, eller ikke på sin hjemmeside opgiver kontaktinformation, hvorfor virksomhederne ikke på anden vis kan kontaktes.

3.1.2. Fødevarerministeriets overvejelser

3.1.2.1. Betaling for kampagnekontrol

Det følger af det i pkt. 1.1. nævnte fødevarerforlig, at der skal ske en styrket kontrol ved at målrette indsatsen i endnu højere grad mod problemområder og problemvirksomheder. Derfor omlægges den nuværende kontrolindsats, så basiskontrollen tilpasses de aktuelle risici og en større del af kontrollen tilrettelægges som kampagner og projekter.

Ved kontrolkampagner forstås kontrol på afgrænsede områder med behov for en særlig kontrolindsats. Kontrolområderne udvælges på baggrund af identificerede risici.

Alle fødevarer virksomheder indplaceres i en branche og en risikogruppe ud fra en vurdering af de risici, der er forbundet med virksomhedens aktiviteter, jf. bekendtgørelse nr. 164 af 12. februar 2010 om fødevarer kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater. For hver risikogruppe er der fastsat en standardfrekvens, som fastsætter hvor mange årlige basiskontrolbesøg, virksomheden skal have. Dog har virksomheder i risikogruppen ”Ultra-lav” ikke en standardfrekvens, men bliver kontrolleret efter behov. De fleste virksomheder har derudover mulighed for at opnå elitestatus, hvis de viser, at de over en periode overholder fødevarer lovgivningen. Virksomheder med elitestatus kontrolleres efter en elitefrekvens, der som udgangspunkt er lavere end standardfrekvensen.

Det primære formål med fødevarer kontrollen er at beskytte forbrugerne mod sundhedsfarer. Udgangspunktet for basiskontrollen er derfor virksomhedernes behandling og salg af fødevarer, og de forhold i virksomhederne, der kan påvirke fødevarernes sikkerhed.

Frekvenserne for basiskontrollen i de forskellige brancher af fødevarer virksomheder justeres som udgangspunkt én gang årligt ud fra en risiko- og behovsvurdering, hvor der tages højde for den aktuelle efterlevelse af regler i branchen. Med fødevarer forliget sker der en reduktion af de hidtil anvendte risikogrupper samt en omplacering af brancher i disse risikogrupper. Det indebærer, at standardfrekvensen ændres i nedadgående retning for virksomheder i visse brancher, fx restauranter, bagere og børneinstitutioner. I 2011 vil den højeste standardfrekvens på detailområdet således være 2 årlige basis kontrolbesøg mod 3 årlige besøg i dag, og den højeste standardfrekvens på engrosområdet vil være 5 årlige basis kontrolbesøg mod 7 årlige besøg i dag. Standard- og elitefrekvenserne skal også ses i lyset af, at virksomheder, som får en anmærkning, skal have et opfølgende kontrolbesøg.

Som led i forliget reserveres 5.800 basiskontrolbesøg til særlige indsatsområder, som skal supplere standardfrekvenserne. Formålet med disse kontrolbesøg er at bidrage til, at basiskontrollen kan planlægges mere fleksibelt samt blive endnu mere målrettet særlige indsatsområder. Udmøntningen af besøgene finder sted efter indstilling fra Fødevarestyrelsen.

Basiskontrollen suppleres med kampagnekontrol. Der har også hidtil været gennemført kampagnekontrolbesøg, og denne kontrolform blev styrket med den politiske aftale i efteråret 2009. Med fødevarerforliget øges antallet af kampagnekontrolbesøg, bl.a. i form af dybdegående kontrolkampagner, væsentligt, hvilket indebærer, at kontrollen løbende kan justeres og målrettes mod de områder og virksomheder, hvor der er den største risiko og det største aktuelle behov, således at der opnås den største effekt af kontrollen.

Kampagnekontrolbesøg vil typisk være målrettet et eller flere kontrolelementer indenfor et specifikt område, som de tilsynsførende går i dybden med under kontrolbesøget, og som normalt ikke indgår i basiskontrollen. Det kan fx være dokument- og regnskabskontrol, ny lovgivning, ulovlig fødevareraktivitet og områder, som indebærer en særlig risiko eller er vanskelige at kontrollere, fx svindel. Da kontrolkampagnerne løbende vurderes og målrettes i forhold til den aktuelle situation, kan alle fødevareraktiviteter i princippet få kampagnekontrolbesøg som supplement til basiskontrollen.

Under forhandlingerne om fødevarerforliget blev det lagt til grund, at kontrolkampagnerne fra 2011 skal finansieres af erhvervet.

Da alle fødevareraktiviteter i princippet kan få kampagnekontrolbesøg, vurderes det, at det vil være u hensigtsmæssigt hvis den enkelte virksomhed skulle betale for den konkrete kontrol. I stedet bør de samlede udgifter til dækning af kontrolkampagnerne, så vidt muligt fordeles på alle de virksomheder, der vil kunne blive undergivet kontrolkampagner. På den baggrund finder Fødevarerministeriet, at størrelsen af virksomhedernes betaling bør fremgå direkte af loven.

Det foreslås, at udgifterne fordeles på de virksomheder, der har fødevarerregistreringsbrev og i den forbindelse betaler for udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen. Det vil på den måde være muligt at foretage en samlet opkrævning af betalingen til de to ordninger. Fordi nogle fødevareraktiviteter er undtaget fra kravet om at være optaget i Næringsbasen, fx momsregistrerede virksomheder, som årligt sælger fødevarer for under 50.000 kr. ekskl. moms pr. forretningssted, offentlige institutioner, apoteker, kantiner m.v., vil der dog være virksomheder, der ikke bliver opkrævet betaling for kampagnekontrol.

Det foreslås således, at der indføres en bestemmelse, hvorefter indehaver af et eller flere fødevarerregistreringsbreve i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevareraktiviteter, der i den forbindelse betaler for udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen, betaler et årligt beløb på 600 kr. pr. næringsbrev til dækning af omkostningerne til kontrolkampagner.

Med henblik på at sikre, at ordningen for såvel virksomheder som myndigheder bliver så let at administrere som muligt, er det hensigten, at opkrævningen af betalingen vil ske sammen med betalingen til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen. Det er Fødevarerministeriets opfattelse, at der vil være unødigt høje administrationsomkostninger forbundet med at gennemføre en særskilt administration af ordningen, når der

findes en lignende betalingsordning i forbindelse med næringsbrevsordningen. Det er derfor hensigten, at opkrævningen af betalingen skal forestås af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som i forvejen foretager opkrævning af betaling til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen.

For at en sådan kombineret opkrævning kan tilrettelægges rationelt foreslås det, på linje med reguleringen i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder, at konsekvensen af manglende betaling vil være, at næringsbrevet bortfalder. Dette forudsætter dog, at der forinden er udsendt erindringskrivelse efter en fastlagt procedure. Det foreslås derfor, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om opkrævning af beløbet til dækning af omkostningerne til kontrolkampagner, herunder om, hvilken periode det skal dække, frister for indbetaling, erindringskrivelser m.v. samt gebyr og renter ved for sen betaling. For at tilrettelægge administrationen så rationelt som muligt, foreslås det at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om erindringskrivelser m.v., gebyr og renter ved for sen betaling af de 600 kr. pr. næringsbrev, der er forskellige fra taksterne i § 45, stk.9, og at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om konsekvenser af manglende betaling. Dette muliggør, at der kan fastsættes de samme konsekvenser for manglende betaling både med hensyn til manglende betaling til kampagnekontrollen og med hensyn til manglende betaling til finansiering af udgifterne ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen.

3.1.2.2. Betaling for styrket kontrol med kosttilskud herunder nethandel

Det følger af fødevareforliget, at for at fremme forbrugerbeskyttelsen skal der ske styrket kontrol af kosttilskud, herunder ved nethandel.

Der vil blive etableret en løbende og systematisk produktsikkerhedskontrol af kosttilskud, der er anmeldt til markedsføring i Danmark. Derved vil en andel af de produkter, der er anmeldt til markedsføring, blive udtaget til kontrol hvert år. Kontrollen vil blive gennemført af eksperter i Kosttilskudsgruppen i Fødevarestyrelsen. Kontrollen er risikobaseret. Denne kontrol skal bidrage til, at udbuddet af kosttilskud ikke omfatter farlige produkter. Hidtil har produktsikkerhedskontrol været gennemført af de tilsynsførende i fødevareregionerne i forbindelse med den ordinære kontrol.

For at fremme forbrugerbeskyttelsen, også når der handles på internettet, vurderes der at være behov for en løbende og opsøgende kontrol af markedsføringen på internettet. Kontrollen vil foregå ved, at internettet screenes for mulig markedsføring. Den styrkede indsats vil bidrage til, at der kan gribes ind overfor markedsføring af farlige, ikke anmeldte kosttilskud og salg af kosttilskud fra virksomheder, der ikke er anmeldt som fødevarer virksomheder og til at kunne advare forbrugerne om navngivne produkter.

Til kontrolindsatsen i forhold til markedsføringen af kosttilskud på internettet knyttes en god forbrugeroplysning på Fødevarestyrelsens hjemmeside, således at forbrugerne kan advares om produkter, som de kan støde på, når de handler på internettet. En sådan informationsindsats vil omfatte generel rådgivning om køb af fødevarer på internettet, men også mere konkrete advarsler mod at købe navngivne produkter eller produkter med specifikke ingredienser eller indholdsstoffer.

Det er i fødevareforliget forudsat, at den styrkede kontrol af kosttilskud finansieres af erhvervet.

Kontrollen vil blive risikobaseret, men det vil dog i et vist omfang bero på tilfældigheder, hvem der udsættes for kontrol. Kontrollen vil således kunne rette sig mod alle virksomheder, der producerer, markedsfører eller forhandler kosttilskud.

Fødevareministeriet finder derfor, at det vil være uhensigtsmæssigt hvis den enkelte udvalgte virksomhed skulle betale for den konkrete kontrol. I stedet bør udgifter til dækning af kontrollen så vidt muligt fordeles på alle de virksomheder, der har ansvaret for, at kosttilskudsprodukterne er i orden, det vil sige de virksomheder, der er ansvarlige for første afsætning i Danmark.

På den baggrund finder Fødevareministeriet, at størrelsen af virksomhedernes betaling bør fremgå direkte af loven.

Det foreslås, at udgifterne fordeles på de virksomheder, der har anmeldt et eller flere kosttilskud til forhandling i Danmark, således at disse virksomheder betaler et årligt beløb på 12.500 kr., og i tillæg hertil betaler de et beløb pr. anmeldt kosttilskud på 1.000 kr. pr. år. Herved sikres, at de virksomheder, der markedsfører flest kosttilskud, bidrager mest til finansieringen af den samlede kontrol.

Ministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af beløbet.

3.2. Ophævelse af fødevarelovens § 47

3.2.1. Gældende ret

Det følger af fødevarelovens § 47, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri etablerer en central enhed og et antal regionale statslige enheder, som skal varetage kontrol, tilsyn, undersøgelser og informationsvirksomhed m.v. inden for fødevarelovgivningens område. Til varetagelsen af disse opgaver er Fødevarestyrelsen oprettet. Fødevarestyrelsen er organisatorisk opbygget med et hovedkontor og to fødevareregioner. Hovedkontoret og regionerne er hver især adskilte, selvstændige forvaltningsmyndigheder, og der er et over/underordningsforhold mellem hovedkontoret og de to regioner.

3.2.2. Fødevareministeriets overvejelser

Som det fremgår af pkt. 3.2.1., er Fødevarestyrelsen i dag organiseret med et hovedkontor og to fødevareregioner, som hver især er selvstændige forvaltningsmyndigheder med et over/underordningsforhold mellem hovedkontor og regioner.

Et af de oprindelige formål med over/underordningsforholdet mellem Fødevarestyrelsens hovedkontor og fødevareregionerne var, at hovedkontoret skulle have tilsyn med fødevareregionerne, herunder være i stand til at behandle klager over deres afgørelser. Dette krævede, at hovedkontoret og fødevareregionerne var adskilte myndigheder.

I 2007 blev der indgået et treårigt forlig om fødevarekontrollen. Som led heri blev det besluttet at oprette en klagemyndighed, som skulle være uafhængig af Fødevarestyrelsen. Formålet hermed var at styrke Fødevarestyrelsens vejledningsindsats og sikre, at ens sager behandles ens. På denne baggrund blev Fødevare- og Veterinærklager (SFV) (tidligere Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager) oprettet i 2008. SFV overtog klagesagsbehandlingen af størstedelen af de afgørelser, som træffes af fødevareregionerne, og som hidtil havde kunnet påklages til hovedkontoret. Hovedkontorets rolle som overordnet instans i forhold til klager over regionernes afgørelser er således i al væsentlighed bortfaldet, og hermed er også et af formålene med over/underordningsforholdet og

myndighedsadskillelsen faldet væk. I henhold til det 4-årige forlig af 28. juni 2010 på fødevareområdet, som nævnt bl.a. i pkt. 1.1, forudsættes det, at SFV fortsætter uændret.

Herudover har Fødevarestyrelsen i de senere år undergået en udvikling, der betyder, at styrelsen - det vil sige hovedkontoret og fødevareregionerne - i dag, i det omfang det er muligt indenfor de eksisterende rammer, arbejder og fungerer som én samlet myndighed.

På baggrund af det ovenstående vurderes det at være hensigtsmæssigt at ændre Fødevarestyrelsens organisation, således at der åbnes mulighed for at etablere en enhedsorganisation, hvor hovedkontoret og regionerne bliver én samlet myndighed. Dette vil svare til organiseringen på en række andre myndighedsområder, herunder også inden for Fødevareministeriet, hvor eksempelvis Plantedirektoratet, der ligesom Fødevarestyrelsen udfører myndighedskontrol både centralt og regionalt, er en enhedsorganisation.

Formålet med at etablere Fødevarestyrelsen som en enhedsorganisation, er at skabe de organisatoriske rammer for en styrket samhørighed mellem hovedkontoret og de geografisk decentrale afdelinger, der i dag er organiseret som selvstændige fødevareregioner.

Enhedsorganisationen vil medføre en lettere informationsudveksling i organisationen, bl.a. ved, at der vil kunne oprettes fælles journalsystemer o.l. Det er forventningen, at etableringen af en enhedsorganisation hermed vil understøtte en smidigere organisation og en mere effektiv og ensartet kontrol.

Da fødevarelovens § 47 foreskriver, at der skal etableres en central enhed og et antal regionale statslige enheder, og eftersom det ligger implicit i bestemmelsen, at den ikke kan opfyldes, hvis de nuværende to myndighedsniveauer samles til ét, vurderes det, at en ændring af Fødevarestyrelsens organisation som fraviger strukturen med de to myndighedsniveauer kræver, at bestemmelsen ændres eller ophæves.

På Fødevareministeriets område er beføjelserne i henhold til lovene i vidt omfang henlagt til underordnede myndigheder, men det er ikke generelt praksis at beskrive forvaltningsmyndighedernes struktur i loven. For at sikre fleksibilitet og for at ensarte lovgivningen på fødevareområdet med den øvrige lovgivning på Fødevareministeriets område, foreslås det, at § 47 ophæves. Derved vil bindingerne til den nuværende struktur blive fjernet, og der vil derved åbnes mulighed for etableringen af en enhedsorganisation. Der vil desuden være mulighed for, at organisationsformen vil kunne tilpasses, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

Det er ikke intentionen at ændre på, at det også fremover vil være Fødevarestyrelsen, der udøver kontrol og tilsyn m.v. inden for fødevarelovgivningens område.

3.3. Forenkling af gebyropkrævning

3.3.1 Gældende ret

I nogle tilfælde udføres kontrol på Fødevarestyrelsens område med hjemmel i både lov om fødevarer og lov om hold af dyr, økologiloven eller lov om frø, kartofler og planter, fordi kontrollen opfylder formål på begge loves område. I andre tilfælde kan det forekomme, at kontrol efter lov om hold af dyr, økologiloven eller lov om frø, kartofler og planter udføres som en integreret del af kontrol efter lov om fødevarer.

Som eksempel kan nævnes importkontrol af visse animalske fødevarer og levende dyr samt kontrol med spisekartofler. Importkontrollen har formål omfattet af både lov om hold af dyr og lov om fødevarer, idet kontrollen både gennemføres for at forhindre udbredelse af sygdomme i husdyrbruget og af hensyn til fødevarerens sikkerhed. Kontrollen med spisekartofler udføres for nogle deles vedkommende med hjemmel i lov om fødevarer, når det gælder områder som fødevarerens sikkerhed og mærkningsreglerne, mens kontrollen af, at kartoflerne overholder gældende kvalitetsnormer, har hjemmel i lov om frø, kartofler og planter. Kontrollen er gebyrfinansieret.

3.3.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Fødevarerstyrelsens gebyrstruktur og -administration er på en række områder ændret i 2010. Ændringerne er foretaget med henblik på en forenkling af gebyrstrukturen.

Som et yderligere led i denne forenkling foreslås det, at der indsættes en bemyndigelse i loven til, at ministeren kan fastsætte regler om, at betaling for kontrol, hvor der udføres kontrol og tilsyn og opkræves betaling efter både lov om fødevarer og lov om hold af dyr lov, økologiloven eller lov om frø, kartofler og planter, opkræves alene med hjemmel i lov om fødevarer, når kontrollen udgør en del af et overordnet kontrolområde omfattet af lov om fødevarer.

Herved bliver det eksempelvis muligt at etablere en gebyrordning, hvorefter gebyr for kontrol, der udføres af Fødevarerstyrelsen, opkræves alene med lovhjemmel i lov om fødevarer og således overfor brugerne regnskabsmæssigt opgøres samlet.

Som eksempel på, hvad det er hensigten at anvende bemyndigelsen til, kan nævnes importkontrol som nævnt ovenfor under punkt 3.3.1. Importkontrol af visse animalske fødevarer og levende dyr sker i henhold til regler fastsat med hjemmel delvis i medfør af lov om hold af dyr og delvis i medfør af lov om fødevarer. Importkontrollen af vegetabiliske fødevarer samt fisk og fiskevarer udføres derimod alene i henhold til regler fastsat med hjemmel i lov om fødevarer. Importkontrollen udføres af Fødevarerstyrelsen.

Med den foreslåede bemyndigelse bliver det muligt regnskabsmæssigt overfor brugerne at opgøre disses gebyrbetaling for importkontrol samlet.

Ved ordningen vil der som hidtil være fuld omkostningsdækning i henhold til reglerne i den statslige budgetvejledning.

Virksomheder og borgere, der er omfattet af den omhandlede kontrol, vil - som det også er tilfældet i medfør af de gældende regler - skulle betale et gebyr for kontrollen, bestående af en grundtakst pr. kontrolbesøg samt en takst pr. påbegyndt kvarter baseret på den tid, som den tilsynsførende anvender på kontrol i virksomheden mv. De to takster skal samlet dække alle omkostningerne ved kontrollen.

3.4. Hjemmel i fiskeriloven til at opkræve betaling af udgifter ved kontrol med overholdelse af Rådets forordning 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

3.4.1. Gældende ret

Der er i dag ikke indført brugerbetaling i fiskeriloven for kontrol med overholdelse af reglerne for fiskeri m.v.

Baggrunden for Rådets forordning nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, er især, at ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) er en af de alvorligste trusler mod bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og bringer selve grundlaget for den fælles fiskeripolitik og de internationale bestræbelser for at fremme bedre havforvaltning i fare, jf. præambel nr. 3 til rådsforordningen.

Dette lovforslag knytter sig specifikt til artikel 53 i ovennævnte forordning, hvorefter medlemsstaterne kan kræve, at de berørte driftsansvarlige bidrager til omkostningerne i forbindelse med gennemførelse af forordningen.

Forordningen medfører nye kontrolopgaver for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, idet Danmark ligesom de øvrige medlemslande skal foretage kontrol med overholdelse af bestemmelserne i forordningen til sikring af, at der ikke til den Europæiske Union importeres fisk og fiskevarer (forarbejdet fisk), der er tilvejebragt ved ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Efter forordningen er det bl.a. muligt at nægte import af fisk og fiskevarer fra tredjelande i nærmere angivne tilfælde, herunder hvis fangsten og dokumentationen herfor ikke opfylder kravene i forordningen.

Kontrolopgaverne vil i det væsentlige være koncentreret om følgende:

- a. Importkontrol, det vil sige kontrol med fisk og fiskevarer, som stammer fra landing fra fiskerfartøjer, som ikke er registreret i Den Europæiske Union (tredjelandfartøjer). Kontrollen kan foregå i forbindelse med landtransport til Danmark eller ved import eller direkte landing i dansk havn af den pågældende fisk eller fiskevare. Der vil kun være tale om direkte landing, hvis den pågældende fisk eller fiskevare ikke tidligere har været landet – det være sig i et land inden for eller uden for Den Europæiske Union.
Kontrollen omfatter dokumentkontrol (kontrol og eventuelt verificering af fangstattest udstedt af flagstaten for det fartøj, der har landet fangsten) og evt. fysisk kontrol af fisken eller fiskevaren samt attestationspåtegning, hvis der er grundlag herfor. Omfanget af den fysiske kontrol vil afhænge af, om der findes uregelmæssigheder ved dokumentkontrol eller den indledende fysiske kontrol.
- b. Kontrol i forbindelse med reeksport af fisk og fiskevarer, der tidligere er importeret til EU fra tredjelande, (som beskrevet ovenfor i pkt. a). I begrebet reeksport ligger, at den pågældende fisk eller fiskevare ikke er (yderligere) forarbejdet i EU. Kontrollen omfatter dokumentkontrol og evt. fysisk kontrol som beskrevet ovenfor i pkt. a. samt attestationspåtegning, hvis der er grundlag herfor.
- c. Kontrol til brug ved eksport af fisk og fiskevarer til tredjelande, som stammer fra fangst fra danske fartøjer til tredjelande. Kontrollen omfatter validering af fangstattest for den pågældende fangst med henblik på attestation af, at fangsten er fanget lovligt.

En godkendt fangstattest fra fartøjets flagstat er nødvendig, hvis fisken eller fiskevaren skal eksporteres til tredjelande, såfremt disse stiller krav herom, samt i tilfælde, hvor fisken eller fiskevaren, senere skal importeres ind i et EU-land fra et tredjeland. Efter forordningen kræ-

ves fangsttест ved import af fisk og fiskevarer til Den Europæiske Union fra et land uden for Den Europæiske Union. En fangsttест kan kun udstedes af fartøjets flagstat.

3.4.2. Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Efter forslaget indføres hjemmel til, at udgifterne ved den i pkt. 2.4.1. ovenfor under a - c beskrevne kontrol mv. kan gebyrdækkes, bortset fra den importkontrol, der foregår i forbindelse med direkte landing i dansk havn fra et fartøj, som er registreret i tredjeland, og hvor den pågældende fisk eller fiskevare ikke tidligere har været landet.

Fødevareministeriet vurderer, at gebyrbetaling i det væsentlige vil vedrøre virksomheder, som importerer eller opkøber fisken eller fiskevaren, evt. med henblik på forarbejdning.

I mindre omfang vil ejere af danske fartøjer blive omfattet af gebyrbetaling i forbindelse med eksport, nemlig når der til brug ved landing i visse tredjelande kræves en af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri godkendt fangsttест eller, hvis den i det pågældende tredjeland landede fangst senere skal importeres til et land i Den Europæiske Union, jf. ovenfor pkt. 2.4.1., under c.

Dette krav om fangsttест til brug ved eksport vil også omfatte eksport til tredjelande af fiskevarer (forarbejdet fisk), som stammer fra danske fartøjers fangst. Fødevareministeriet vurderer, at det overvejende vil være forarbejdningsvirksomheder, der vil anmode om fangsttестer i sådanne situationer.

Baggrunden for, at disse nye kontrolopgaver foreslås finansieret ved brugerbetaling, er primært, at Fødevareministeriet vurderer, at der ved denne kontrol - herunder ved verifikation af fangsttестer ved import fra fangster fra fartøjer fra tredjelande, i forbindelse med reeksport, og ved validering af fangsttестer for fangst fra danske fartøjer til brug ved eksport - generelt vil blive tilført fisken eller fiskevaren en merværdi, idet myndighedernes kontrol og godkendelse bl.a. er en forudsætning for, at fisken eller fiskevaren kan omsættes inden for Den Europæiske Union og i de tredjelande, der stiller krav om en tilsvarende kontrol og godkendelse.

Denne nye kontrol med fisk og fiskevarer fra tredjelande indebærer også, at forbrugerne fremover har en øget sikkerhed for, at fiskevarer fra tredjelande ikke er fanget ved ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri.

I øvrigt må det forventes, at nogle øvrige medlemslande vil indføre tilsvarende betalingsordninger. Det er hensigten, at de nærmere vilkår og betingelser for opkrævning af gebyr, herunder gebyrets størrelse ved de forskellige kontroltyper, vil blive fastsat ved bekendtgørelse, således at der opnås fuld dækning af omkostningerne ved udøvelse af den pågældende kontrol (omkostningsbestemt gebyr). Gebyret agtes tillige fastsat således, at det ikke kommer til at overstige omkostningerne. Fødevareministeriets omkostninger ved udøvelse af den gebyrfinansierede kontrol vil blive opgjort med udgangspunkt i Finansministeriets vejledning om priskalkulation.

Udgifterne ved Fødevareministeriets kontrol med overholdelse af forordningen i forbindelse med direkte landinger i dansk havn af fisk og fiskevarer, som er landet af fartøjer fra tredjelande, der ikke tidligere har været i havn, forudsættes bevillingsfinansieret. Gebyr i forbindelse med sådanne direkte landinger indgår derfor ikke i dette lovforslag.

3.5. Hjemmel i fiskeriloven til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation

3.5.1. *Gældende ret*

Efter fiskeriloven er der ikke i dag indført obligatorisk digital kommunikation mellem Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og virksomheder. Efter § 112 a, stk. 3, i fiskeriloven kan ministeren dog fastsætte regler om, at udveksling af dokumenter i forbindelse med anmeldelse og registrering af overdragelige kvoteandele kan ske i elektronisk form, og at de skal indsendes til Fiskeridirektoratet i en af direktoratet foreskrevet standardiseret form.

Efter Rådets forordning nr. 1224/2009 om opretholdelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen) er der pligt til elektronisk udfyldelse og indsendelse af logbog for fartøjer over en vis størrelse.

Der er ikke i Danmark indført pligt til digital kommunikation ved henvendelser i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, som trådte i kraft den 1. januar 2010.

Hidtil er importkontrollen foretaget på grundlag af indskannede udgaver af fangstattesterne med de nødvendige underskrifter, som er fremsendt til Fødevarestyrelsen med e-mail. De således modtagne data bliver ikke registreret i et fælles system, der gør det muligt at foretage en automatisk og dermed systematisk validering af oplysningerne f. eks. op mod udmeldte risikoparametre.

3.5.2. *Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold*

Efter lovforslaget indføres hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at virksomhedernes henvendelser til ministeren i henhold til bestemmelser i Den Europæiske Unions Forordninger om at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri skal foregå digitalt, samt at kommunikation mellem ministeren og virksomheder i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

Lovforslaget omfatter enhver, der kommunikerer med Fødevarerministeriet i henhold til regler i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Med virksomheder menes således enkeltmandsvirksomheder, selskaber og fysiske personer for så vidt angår de aktiviteter, som vil blive omfattet af den obligatoriske digitalisering.

De henvendelser, der vil blive omfattet af forslaget om digital kommunikation, vil vedrøre kontrol med dokumentation i form af fangstattester m.v., hvor ministeriets kontrol og godkendelse vil være nødvendig for import, reeksport og eksport af fisk og fiskevarer fra og til tredjelande. Første del, som vedrører import, forventes klar til ibrugtagning medio 2011. Den digitale løsning for danske fiskere, der lander i et medlemsland med henblik på eksport til tredjeland, for danske fiskere, der lander i et tredjeland og for tredjelandsfartøjer, der lander i Danmark forventes at være klar i andet halvår 2011.

Forslaget om indførelse af digital kommunikation på dette område har sammenhæng med de kontrolopgaver, som ifølge forslaget vil blive gebyrbelagt, idet digital kommunikation medfører en mere effektiv og på sigt forventeligt mindre omkostningstung administration, såvel for ministeriet som for virksomhederne.

Det er hensigten, at der i forbindelse med udstedelse af regler om digital kommunikation på dette område i meget begrænset omfang kan blive fastsat undtagelse fra pligten til digital kommunikation

gældende for grupper af virksomheder. F.eks. kan der muligvis i en overgangsperiode være behov for at fastsætte regler om at undtage ejere af visse mindre fartøjer fra pligten til digital indberetning, hvis de af helt særlige grunde ikke har mulighed for at anvende digital kommunikation. Det vil endvidere ved ansøgning være muligt at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation. Dispensation vil dog kun undtagelsesvist blive givet. Fødevarerministeriet forventer, at området for undtagelser vil være af meget begrænset omfang, idet langt hovedparten af import- og eksportvirksomheder på fiskeriområdet i forvejen anvender digital kommunikation i flere sammenhænge. De har dog ikke hidtil haft mulighed for at kommunikere digitalt med ministeriet på dette område, idet ministeriets IT-systemer ikke har været tilpasset hertil.

Arbejdet med at oprette et IT-system, der skal understøtte og effektivisere Fødevarerministeriets kontrol med forordningerne om illegalt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU) med blandt andet elektronisk risikovurdering er i gang. Systemet skal håndtere kontrollen af forventeligt ca. 200.000 dokumenter om året i forbindelse med de områder kontrollen omfatter: Direkte landinger og import af fisk og fiskevarer fra tredjelande, reeksport og eksport af fisk og fiskevarer til tredjelande.

Etablering af IT-systemet giver en besparelse i kontrolomkostningerne. Dette forudsætter imidlertid, at der sker en elektronisk indberetning fra virksomhederne, således at der ikke skal anvendes ressourcer til registrering af de forventede ca. 200.000 årlige dokumenter kontrollen omfatter.

Virksomhederne vil få flere muligheder for at foretage elektronisk indberetning. Indberetning via virk.dk vil primært være egnet til virksomheder som har få transaktioner, hvor den tid, der bruges på indberetningen for virksomhederne, er af en sådan størrelse, at det ikke kan betale sig at lave en system-til-system integration.

Har virksomheden mange transaktioner, vil der være en mulighed at sammenkæde deres egne forretningsystemer direkte med IUU-systemet (system-til-systemløsning). Herved vil indberetninger fra virksomheden kunne foregå automatisk og modtagelse af svar vil kunne automatiseres.

Oplysninger om identificerbare fysiske personer behandles i overensstemmelse med de behandlingskrav og sikkerhedskrav, der fremgår af persondataloven og bekendtgørelsen om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning (sikkerhedsbekendtgørelsen).

Der vil blive iværksat en målrettet informationskampagne over for de virksomheder, der berøres af lovforslaget.

Efter lovforslaget vil fødevarerministeren tillige kunne fastsætte regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af digital signatur. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om, hvilke digitale formater, der skal anvendes af hensyn til den elektroniske kommunikation med Fødevarerministeriet. Det er hensigten, at regler om anvendelse af digital signatur primært blive udstedt af sikkerhedsmæssige grunde, således at ministeriet kan have sikkerhed for, at afsenderen er den, han eller hun giver sig ud for at være.

Endelig vil lovforslaget skabe hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt eller på anden måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, der har udstedt eller atteste-

ret dokumentet, som er omfattet af regler om digital kommunikation efter lovforslaget, sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

3.6 Bestemmelse i lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder om at fødevarer næringsbrev bortfalder ved manglende betaling til kampagnekontrol

3.6.1 Gældende ret

I henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder bortfalder et fødevarer næringsbrev som udgangspunkt i følgende tre situationer: Hvis næringsbrevindehaveren dør, hvis næringsbrevindehaveren ikke længere opfylder betingelserne i lovens § 4, stk. 2, eller hvis næringsbrevindehaveren ikke betaler den i henhold til lovens § 6, stk. 2, fastsatte årlige betaling til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen. Der er fastsat nærmere bestemmelser om bortfald af næringsbrev ved manglende betaling i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bekendtgørelse om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder. Det er her fastsat, at såfremt betalingen ikke er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 uger efter afsendelsen af opkrævningen, udsender styrelsen en påmindelse med krav om, at betaling sker senest 2 uger efter påmindelsens afsendelse. Overholdes denne frist ikke, slettes næringsbrevindehaveren snarest muligt i Næringsbasen, og retten til at udøve fødevarer virksomhed på det pågældende forretningssted eller fra den pågældende forretningsenhed bortfalder. Efter udsendelsen af brev med påmindelse og indtil betaling er sket, kan der ikke registreres nye næringsbreve til skyldneren til det forretningssted, som betalingen vedrører.

3.6.2. Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Efter forslaget indføres en bestemmelse om, at fødevarer næringsbrev ligeledes bortfalder ved manglende betaling til Fødevarerstyrelsens kampagnekontrol. Det er hensigten, at denne betaling skal opkræves sammen med betalingen til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen, og hensigten med bestemmelsen er at smidiggøre den samlede administration af de to betalinger. Hvis manglende betaling eller en delvis betaling havde forskellig konsekvens for de to dele af den samlede opkrævning, ville det i væsentlig grad komplicere administrationen af ordningerne. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at konsekvenserne af manglende betaling er de samme for betalingen til kampagnekontrollen og til finansiering af næringsbrevsordningen, herunder at der i medfør af lovens § 10, stk. 4, kan fastsættes de samme vilkår for genoptagelse i Næringsbasen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Ændringerne i fødevarer loven forventes ikke at få økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for staten, regionerne og kommunerne.

Forslaget om at etablere hjemmel i fiskeriloven til at kræve gebyr hos virksomheder eller ansvarlige for fiskerfartøjer ved IUU kontrol i forbindelse med a) import af fisk og fiskevarer fra tredjelande, bortset fra den import, der sker ved direkte landing i dansk havn fra et tredjelandsfartøj, b) reeksport af sådanne importerede varer uden yderligere forarbejdning til tredjelande samt ved c) eksport af fisk og fiskevarer fra danske fartøjer til tredjelande, vil dække Fødevarerministeriets udgifter ved denne kontrol, der skal foregå efter reglerne i Rådets forordning (EF) Nr. 1005/2008 med tilhørende gennemførelsesforordning. Den foreslåede obligatoriske digitale kommunikation vil indgå i etableringen af IT-systemerne til håndtering af IUU-kontrollen, og omkostningerne hertil indgår i de samlede gebyrfinansierede kontrolomkostninger på 20,0 - 27,5 mio. kr. pr. år. Fødevarerministeriets udgifter ved gebyropkrævning vil også indgå i de omkostninger, som dækkes af gebyrbetaling. For-

slaget medfører således fuld brugerfinansiering af den nævnte kontrol og vil derfor ikke medføre økonomiske konsekvenser for Fødevarerministeriet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om finansiering af kampagnekontrol og styrket kontrol af kosttilskud medfører merudgifter for erhvervslivet, idet alle virksomheder, der betaler til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen skal betale 600 kr. pr. næringsbrev til dækning af udgifterne til kampagnekontrol. Herudover skal anmeldere af kosttilskud betale 12.500 kr. pr. år samt 1.000 kr. pr. anmeldt kosttilskud pr. år. Finansieringen af kampagnekontrollen og den styrkede kontrol med kosttilskud vil samlet set medføre merudgifter for erhvervet på 19,2 mio. kr. årligt.

Udover den direkte betaling vil forslaget medføre administrative byrder for erhvervslivet i form af håndtering af indbetalinger, hvilket dog søges minimeret ved at gøre det muligt at kombinere betalingen til finansiering af kampagnekontrollen med betalingen til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen.

De øvrige forslag til ændringer i fødevarerloven forventes ikke at få økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

Forslaget om at etablere hjemmel i fiskeriloven til at kræve gebyr til dækning af udgifterne ved Fødevarerministeriets kontrol efter reglerne i Rådets forordning (EF) Nr. 1005/2008 med tilhørende gennemførelsesforordning hos de virksomheder og fiskere for hvem, der skal foretages kontrol, vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervslivets udgifter ved kontrol i forbindelse med import fra tredjelande af fisk og fiskevarer, som er fanget af tredjelandsfiskefartøjer, bortset fra sådan import, der sker ved direkte landing i dansk havn, og i forbindelse med reeksport af sådanne importerede varer uden yderligere forarbejdning til tredjelande, som efter forslaget skal dækkes ved gebyrbetaling, forventes at udgøre 20,0 - 27,5 mio. kr. årligt. Det forventes endvidere, at der årligt vil blive anmodet om kontrol og validering af ca. 3.000 fangstatter vedrørende landinger fra danske fartøjer til brug ved eksport til visse tredjelande, hvilket forventes at medføre en årlig udgift for erhvervslivet på 0,5 mio. kr.

De samlede årlige udgifter for erhvervslivet forventes således at udgøre 20,5- 28 mio. kr., afhængig af udviklingen i antallet af anmodninger om kontrol og udstedelse af fangstatter i forbindelse med import og eksport fra og til tredjelande samt af omfanget af den nødvendige verifikation og fysiske kontrol.

De administrative konsekvenser for erhvervslivet af lovforslaget om indførelse af betaling for visse kontrolopgaver forventes at være af relativt begrænset karakter og primært at vedrøre selve indbetalingen.

Ændringen af lov om næringsbrev til visse fødevareraktiviteter forventes ikke at få økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Finansiering af offentlig kontrol af fødevarer er reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes. Det fremgår af artikel 26, at medlemsstaterne skal sikre, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at sikre det nødvendige personale og andre midler til offentlig kontrol; disse midler kan tilvejebringes fra kilder, som medlemsstaterne skønner passende, herunder almindelig beskatning eller indførelse af gebyrer eller afgifter.

Efter artikel 27, stk. 4, i forordning (EF) nr. 882/2004 må gebyrer, der opkræves med henblik på offentlig kontrol ikke være højere end de udgifter, der afholdes af den ansvarlige kompetente myndighed.

De foreslåede ændringer i lov om fødevarer er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 882/2004

Forslaget om indførelse af gebyr i fiskeriloven til betaling af myndighedernes udgifter ved kontrol og certifikatudstedelse efter reglerne i Rådets forordning 1005/2008 er i overensstemmelse med artikel 53 i denne forordning.

De foreslåede ændringer i lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder har ikke EU-retlige konsekvenser.

9. Høring

Lovforslaget har været i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser Mindre udgifter	Negative konsekvenser Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Øget administration til opkrævning af betaling til finansiering af kampagnekontrol og kontrol med kosttilskud. Der vil være konsekvenser i form af administration af opkrævning af gebyrer efter fiskeriloven, men

		disse vil blive finansieret fuldt ud ved brugerbetalingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om betaling til finansiering af kampagnekontrol og styrket kontrol med kosttilskud vil medføre udgifter for erhvervet på samlet 19,2 mio. kr. årligt. Brugerbetaling af kontrol m.v. på fiskeriområdet forventes at medføre udgifter for erhvervslivet på ca. 20,5 - 28,0 mio. kr., afhængig af omfanget af import og eksport af fisk og fiskevarer til og fra tredjelande.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om ændring af fødevarereloven har ikke konsekvenser af betydning. Forslaget om ændring af fiskeriloven vil medføre mindre administrative merudgifter for erhvervet i forbindelse med betaling af gebyr.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		De foreslåede ændringer i lov om fødevarer er i overensstemmelse med EU-reglerne for finansiering af offentlig kontrol med fødevarer i artikel 26 – 28 i forordning 882/2004. Forslaget om indførelse af gebyr i fiskeriloven til betaling af Fødevareministeriets udgifter ved en række opgaver med kontrol af overholdelse af reglerne i Rådets forordning 1005/2008 er i overensstemmelse med artikel 53 i denne forordning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Fødevareloven

Til nr. 1.

Det foreslås at erstatte ” Det Europæiske Fællesskab” med ” Den Europæiske Union” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU- tidende nr. C 306 af 14. december 2007 udgik Fællesskabet og erstattedes af Unionen. Forslaget vil ikke medføre nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2.

Der foreslås indsat en række nye bestemmelser i § 45.

Det foreslåede nye stk. 4 bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om, at betaling for kontrol, hvor der udføres kontrol og opkræves betaling efter både økologiloven og lov om fødevarer, efter både lov om hold af dyr og lov om fødevarer, eller efter både lov om frø, kartofler og planter og lov om fødevarer, opkræves alene med hjemmel i lov om fødevarer, når kontrollen udgør en naturlig del af et overordnet kontrolområde omfattet af lov om fødevarer. Ændringen tilsigter en forenkling af gebyropkrævningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede bestemmelser i stk. 5 - 8, indeholder bestemmelser om fødevarermyndighedens betaling til finansiering af Fødevarestyrelsens kampagnebaserede kontrol og til finansiering af en styrket kontrolindsats over for kosttilskud, herunder nethandel.

I stk. 5 foreslås det, at indehavere af et eller flere fødevarermyndighedens breve, der betaler et årligt beløb pr. næringsbrev til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen, ligeledes skal betale 600 kr. årligt pr. næringsbrev til finansiering af Fødevarestyrelsens kampagnekontrol.

I stk. 6 foreslås det, at virksomheder, der har anmeldt kosttilskud til forhandling i Danmark, betaler et årligt beløb på 12.500 kr. pr. virksomhed og et årligt beløb pr. anmeldt kosttilskud på 1000 kr. til finansiering af omkostningerne ved den styrkede kontrol af kosttilskud.

I stk. 7 foreslås en hjemmel til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der giver mulighed for, at en sådan kombineret opkrævning kan tilrettelægges rationelt. Det foreslås på linje med reguleringen i henhold til lov om næringsbrev til visse fødevarermyndighedens virksomheder, at konsekvensen af manglende betaling vil være, at næringsbrevet bortfalder. Dette forudsætter dog, at der forinden er udsendt rykker efter en fastlagt procedure. Det foreslås derfor, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om opkrævning af beløbet til dækning af omkostningerne til kontrolkampagner, herunder om hvilken

periode det skal dække, frister for indbetaling, rykkerskrivelser m.v. og gebyr ved for sen betaling. For at tilrettelægge administrationen så rationelt som muligt, foreslås det endvidere at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om rykkerskrivelser m.v., gebyr og renter ved for sen betaling, der er forskellige fra taksterne i § 45, stk. 9, og at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om konsekvenser af manglende betaling. Dette muliggør, at der kan fastsættes de samme regler om konsekvenserne af manglende betaling både for betalingen til kampagnekontrollen og for betalingen til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 3.1.

I stk. 8 foreslås det, at fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser om opkrævningen af de af stk. 6 omfattede takster, der vedrører finansiering af den styrkede kontrol med kosttilskud. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte skæringsdato for, hvornår der foretages en opgørelse af virksomheder, omfattet af stk. 6, og disses antal anmeldte produkter, der skal ligge til grund for opkrævningen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 3.1.

Til nr. 3.

Kapiteloverskriften foreslås ændret som konsekvens af, at § 47, der vedrører fødevaremyndighedens organisation, foreslås ophævet. Kapitlet vil herefter ikke længere omhandle myndigheder.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Til nr. 4.

Fødevarelovens § 47 foreslås ophævet. Herved undgås der retlige bindinger til en bestemt organisationsform for fødevaremyndigheden.

Fødevarelovens § 47 foreskriver, at der skal etableres en central enhed og et antal regionale statslige enheder. Bestemmelsen binder således Fødevarestyrelsen til den nuværende organisationsform.

Fødevarestyrelsen er i dag organiseret med et hovedkontor og to fødevareregioner, som hver især er selvstændige forvaltningsmyndigheder med et over/underordningsforhold mellem hovedkontor og regioner. Et af de oprindelige formål med over/underordningsforholdet mellem Fødevarestyrelsens hovedkontor og fødevareregionerne var, at hovedkontoret skulle have tilsyn med fødevareregionerne, herunder være i stand til at behandle klager over deres afgørelser. Dette krævede, at hovedkontoret og fødevareregionerne var adskilte myndigheder. Dette hensyn er ikke længere gældende, idet størstedelen af de afgørelser, som træffes af fødevareregionerne, i dag behandles af Fødevare- og Veterinærklager (SFV) (tidligere Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager), der blev oprettet i 2008 som led i det treårige forlig om fødevarekontrollen, som blev indgået i 2007.

Fødevarestyrelsen har i de senere år undergået en udvikling, der betyder, at styrelsen - det vil sige hovedkontoret og fødevareregionerne - i dag, i det omfang det er muligt indenfor de eksisterende rammer, arbejder og fungerer som én samlet myndighed.

På denne baggrund foreslås det at ophæve § 47, så den retlige binding til den nuværende organisationsform ophæves. Der vil herved blive mulighed for at etablere en enhedsorganisation, hvor hovedkontoret og regionerne bliver én samlet myndighed. Dette vil svare til organiseringen på en række andre myndighedsområder, herunder også inden for Fødevarerministeriet, hvor eksempelvis Plantedirektoratet, der ligesom Fødevarestyrelsen udfører myndighedskontrol både centralt og regionalt, er en enhedsorganisation. Det vil ligeledes blive muligt fremover at gennemføre eventuelle andre tilpasninger af organisationen, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

Til § 2 Fiskeriloven

Til nr. 1.

Det foreslås at erstatte ” Det Europæiske Fællesskab” med ” Den Europæiske Union” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU- tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet og erstattedes af Unionen. Forslaget vil ikke medføre nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2.

Til stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 1 til at fødevarerministeren kan fastsætte regler om pligt til digital kommunikation omfatter alene kommunikation til og fra Fødevarerministeriet efter regler i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Pligten til at kommunikere digitalt med ministeriet på dette område vil omfatte henvendelser til virksomheder i forbindelse med ministeriets gennemførelse af kontrol og godkendelse/attestation af fangsttæster, som er nødvendig for, at fisk og fiskevarer kan importeres, reeksporteres eller eksporteres til og fra lande uden for Den Europæiske Union (tredjelande).

Med den foreslåede bestemmelse er det muligt på bekendtgørelsesniveau at fastsætte regler om, at visse grupper af virksomheder ikke skal være omfattet af kravet om pligtsætt digital kommunikation.

Langt hovedparten af import- og eksportvirksomhederne på fiskeriområdet anvender i forvejen digital kommunikation i flere sammenhænge. Det er på den baggrund hensigten, at der kun i meget begrænset omfang vil blive fastsat undtagelse fra kravet om pligtsætt digital kommunikation. F.eks. kan der muligvis i en overgangsperiode være behov for at fastsætte regler om at undtage ejere af visse mindre fartøjer fra pligten til digital indberetning, hvis de af helt særlige grunde ikke har mulighed for at anvende digital kommunikation. Det vil endvidere ved ansøgning være muligt at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation. Dispensation vil dog kun undtagelsesvist blive givet.

Det må forudses, at der i lyset af den teknologiske udvikling på it-området vil foregå en dynamisk tilpasning og justering af regler udstedt efter denne bestemmelse, således at der i løbet af en kortere årrække muligvis ikke vil være grundlag for at fastsætte regler om undtagelse fra kravet om digital kommunikation.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under pkt. 3.5.2.

Fødevareministeriet vil høre Datatilsynet i relation til eventuelle sikkerhedsspørgsmål forud for udstedelse af regler om obligatorisk digital kommunikation mellem virksomhederne og ministeriet vedrørende regler fastsat i Den Europæiske Unions forordninger om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt fiskeri.

Til stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2 kan der fastsættes regler om digital kommunikation, f.eks. om anvendelse af bestemte digitale formater og om digital signatur.

Bestemmelser om anvendelse af bestemte digitale systemer og -formater vurderes at være nødvendige til udveksling af data for at sikre, at de nødvendige tekniske forudsætninger er til stede for anvendelse af digital kommunikation. Et vigtigt element er således, at afsender- og modtagersystemerne skal kunne "tale sammen". Bestemmelserne herom agtes fastsat således, at de i videst muligt omfang vil harmonere med de formater, som i forvejen anvendes af hovedparten af de berørte virksomheder.

Bestemmelser om anvendelse af digital signatur forventes at blive fastsat med udgangspunkt i EU-regler og beslutninger på området, jf. artikel 8 om anvendelse af elektroniske procedurer i Rådets direktiv 2006/123 om tjenesteydelser i det indre marked.

Efter bestemmelsen vil det undtagelsesvist være muligt at fastsætte regler om anvendelse af anden form for identifikation end digital signatur. I denne forbindelse vil der især blive lagt vægt på, at anden identifikation end digital signatur kun bør tillades, hvis denne anden identifikation vurderes at opfylde stort set samme krav til sikkerhed og entydighed med hensyn til afsenders identitet. Dette vil kunne være tilfældet ved anvendelse af den gængse almindelige underskrift.

Til stk. 3 og 4.

Folketingets Ombudsmand har i de senere år udtalt sig om spørgsmål vedrørende underskriftskrav i forbindelse med statslige forvaltningsmyndigheders udgående breve, blandt andet i en udtalelse, som er gengivet i Folketingets Ombudsmands Beretning, FOB 2008, side 79 ff.

I udtalelsen anføres det, at kravet om en personlig underskrift efter ombudsmandens opfattelse beror på en retssædvane, der gælder med lovkraft, hvilket indebærer, at det kræver hjemmel for at fravige den.

Ombudsmanden har blandt andet i et brev af 1. november 2010 til Kommunernes Landsforening, KL, anført, at den omhandlede ombudsmandsudtalelse vedrører en forvaltningsmyndigheds udgående breve i afgørelsessager, og i øvrigt alene vedrører spørgsmålet om, hvordan fysiske papirbreve skal underskrives. Ombudsmanden tog således kun udtrykkeligt stilling til, hvad der gælder for breve, som bliver sendt i papirform. De samme hensyn og krav gælder ifølge ombudsmanden i relation til breve, som for eksempel sendes per e-mail, men ombudsmanden har ikke taget stilling til, hvordan en rent digital løsning mere præcist kan udformes, så den opfylder de juridiske krav. Ombudsmandens brev til Kommunernes Landsforening er offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside, www.ombudsmanden.dk.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at spørgsmålet om blandt andet at fravige underskriftskravet – hvad enten der er tale om fysiske papirbreve eller breve, der sendes elektronisk – bør reguleres i lovgivningen, og at det vil være mest hensigtsmæssigt at placere regler herom i en tværgående generel lov (forvaltningsloven).

Da disse regler vil skulle gælde generelt for den offentlige forvaltning, skal en række spørgsmål imidlertid først afklares, inden et forslag om at indføre sådanne regler i forvaltningsloven kan fremsættes. Lovforslag herom forventes at være klar til fremsættelse i folketingssamlingen 2011/2012. De foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4 indeholder hjemmel til at fravige underskriftskravet. Det bemærkes samtidig, at det eventuelt senere kan blive nødvendigt at ændre eller ophæve bestemmelserne som følge af vedtagelse af det forventede forslag om en ændring af forvaltningsloven.

En række love, f.eks. lov nr. 1272 af 16. december 2009 om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love, indeholder regler om, at en statslig forvaltningsmyndighed kan udstede visse dokumenter uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift.

En gennemførelse af regeringens målsætning om obligatorisk digital kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige indebærer, at standarddokumenter og afgørelser, hvor en offentlig ansat er involveret i processen, skal kunne udstedes og sendes digitalt. Med stk. 3 foreslås det derfor, at hjemlen til at udstede dokumenter uden en personlig underskrift omfatter standardbreve og dokumenter i forbindelse med afgørelser, herunder selve afgørelsen, hvor en offentlig ansat (sagsbehandler) er involveret i processen. I disse tilfælde kan de hensyn, der ligger bag underskriftskravet som anført af ombudsmanden, varetages på forskellig vis. Det er imidlertid væsentligt, at den person (sagsbehandler), som er ansvarlig for en afgørelse, kan identificeres entydigt.

Den ovennævnte lov nr. 1272 af 16. december 2009 indeholder desuden regler om, at såkaldte maskinelle afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender. Dette vil eksempelvis omfatte tilfælde, hvor en virksomheds indsendelse af oplysninger, herunder indgivelse af en ansøgning, til en forvaltningsmyndighed foretages digitalt via f.eks. en hjemmeside, og hvorefter et elektronisk databehandlingssystem træffer (og eventuelt også afsender) den pågældende afgørelse automatisk. De pågældende afgørelser er kendetegnet ved, at et digitalt databehandlingssystem på grundlag af nogle faste og entydige kriterier kan træffe afgørelsen. Som eksempel herpå kan nævnes en afgørelse om opkrævning af en (lovhjemlet) ekspeditionsafgift ved for sen indberetning af visse oplysninger til en forvaltningsmyndighed. Der er således tale om afgørelser, der træffes, uden at en offentlig ansat (sagsbehandler) er involveret i afgørelsesprocessen. En tilsvarende bestemmelse findes i forslaget til stk. 4.

Efter persondatalovens § 39, der har baggrund i databeskyttelsesdirektivets artikel 15, kan en registreret person gøre indsigelse imod at blive undergivet afgørelser, som alene er truffet på grundlag af databehandling af oplysninger, der er bestemt til at vurdere bestemte personlige forhold. Elektronisk behandling af oplysningerne må således ikke udgøre det eneste grundlag for en beslutning, hvor den menneskelige vurdering bør spille ind. Databeskyttelsesdirektivets artikel 15 og persondatalovens § 39 finder ikke anvendelse på de maskinelle afgørelser, som er omfattet af dette lovforslag. Det skyldes blandt andet, at afgørelserne som nævnt ovenfor er kendetegnet ved, at kriterierne for afgørelserne er faste og entydige. Der er ikke tale om, at den menneskelige vurdering bør spille ind her, når afgørelsen træffes. Som følge af kriteriernes fasthed og entydighed vil resultatet således blive det samme, uanset om afgørelsen træffes af et databehandlingssystem eller en offentligt ansat sagsbehandler.

Til stk. 5.

Med bestemmelsen i stk. 5 foreslås fastlagt, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. For meddelelser, som er sendt til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri er Fødevareministeriet eller den myndighed, ministeren bemyndiger hertil, adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Fødevareministeriet eller den myndighed, som ministeren bemyndiger hertil, har sendt, er den pågældende virksomhed, som meddelelsen er sendt til, adressat for meddelelsen.

Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, det vil sige fra det tidspunkt, adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for Fødevareministeriet eller den myndighed, ministeren bemyndiger hertil, på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registeret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

IT-problemer (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til Fødevareministeriet eller den myndighed, ministeren bemyndiger hertil. Opstår problemer tæt på fristen for indgivelsen af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen for indgivelse af meddelelsen ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden fristen, hvis den gøres tilgængelig for ministeriet inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Til nr. 3.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri varetager de nye kontrolopgaver, som følger af Rådets forordning nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, jf. Kommissionens forordning nr. 1010/2009 af 22. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser hertil. Forordningerne trådte i kraft den 1. januar 2010.

Efter artikel 53 i ovennævnte rådsforordning kan medlemsstaterne kræve, at de berørte driftsansvarlige bidrager til omkostningerne i forbindelse med gennemførelse af forordningen.

Efter forslaget får ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til at fastsætte regler om, at udgifterne ved en række af de nye kontrolopgaver skal finansieres ved betaling af gebyr fra den kontrollerede virksomhed eller den ansvarlige for et fiskerfartøj. Der vil være tale om kontrolopgaver, som udføres på baggrund af et ønske fra den pågældende om at importere eller eksportere en fisk eller fiskevare.

Gebyrets størrelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse, idet der vil være tale om et omkostningsbestemt gebyr, det vil sige, at gebyrfastsættelsen sker på grundlag af beregning af samtlige udgifter ved den pågældende kontrol, således at gebyret kan dække disse udgifter. Gebyret må ikke overstige udgifterne ved kontrollen, ligesom det skal fastsættes således, at der ikke bliver ”underdækning”.

Herudover er det hensigten, at bekendtgørelsen skal indeholde de nødvendige regler om de procedurer, der skal anvendes m.v. i forhold til de virksomheder og de ansvarlige for fiskerfartøjer, som berøres af den gebyrpligtige kontrol.

Lovforslaget indeholder en udtømmende angivelse af, hvilke kontrolopgaver, der kan finansieres ved betaling af gebyr.

Efter nr. 1 i den foreslåede bestemmelse vil fødevareministeren kunne fastsætte regler om pligt til at betale gebyr for kontrol i forbindelse med import af fisk og fiskevarer fra lande uden for Den Europæiske Union (tredjelande). Der vil dog ikke være pligt til at betale gebyr for den kontrol, der foregår i forbindelse med landing i dansk havn af fisk og fiskevarer, som er landet af et tredjelandsfartøj, og som ikke tidligere har været i havn med den pågældende last af fisk eller fiskevarer. En sådan landing betegnes ”direkte landing”. Kontrollen heraf vil være bevillingsfinansieret.

Ved kontrollen skal det påses, om fisken eller fiskevaren er ledsaget af en fangstattest, der er udstedt af den pågældende flagstat og i øvrigt opfylder betingelserne i ovennævnte forordninger. Det kan også blive nødvendigt at foretage en vis fysisk kontrol af fisken eller fiskevaren for at påse, om denne er i overensstemmelse med oplysningerne på fangstattesten. Hvis kravene i forordningen herefter vurderes at være opfyldt, vil fangstattesten blive påtegnet herom af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Det betyder, at den påtegnede fangstattest giver adgang til import af fisken eller fiskevaren til Danmark samt til omsætning til øvrige lande inden for Den Europæiske Union, forudsat at øvrige regler, herunder om veterinær grænsekontrol, giver mulighed herfor.

Efter nr. 2 i den foreslåede bestemmelse vil fødevareministeren kunne fastsætte regler om pligt til at betale gebyr for kontrol i forbindelse med reeksport til tredjelande af fisk og fiskevarer, der tidligere er importeret fra tredjelande. Ved reeksport forstås i denne sammenhæng tillige, at den pågældende fisk eller fiskevare ikke er blevet forarbejdet før den videre eksport. Pligten til at betale gebyr i forbindelse med reeksport omfatter også reeksport af fisk og fiskevarer, der tidligere har været importeret hertil fra et tredjeland ved direkte landing fra et fartøj. Kontrol ved reeksport omfatter såvel kontrol af fangstattesten med tilhørende afsnit om reeksport samt evt. en vis fysisk kontrol, afhængig af om, og i givet fald i hvilket omfang, den forudgående kontrol af fangstattest m.v. giver anledning hertil.

Efter nr. 3 i den foreslåede bestemmelse vil fødevareministeren kunne fastsætte regler om pligt til at betale gebyr for udgifterne ved kontrol i forbindelse med eksport af fisk og fiskevarer til tredjelande af fangst eller fiskevarer fra et dansk fartøjs landing – uanset hvor den pågældende fangst er fisket. Kontrollen vil bestå i at påse, om fangsten ifølge den foreliggende dokumentation er lovligt fanget, således at Fødevareministeriet som flagstat for fartøjet kan påtegne fangstattesten herom.

Fangstattest, som er godkendt af Fødevareministeriet for fangst landet af et dansk fartøj, er som nævnt nødvendig ved eksport til et tredjeland, hvis det pågældende land har stillet krav herom. Men også i tilfælde, hvor dette land ikke har stillet krav herom, kan fangstattest være nødvendig, nemlig, hvis fisken eller fiskevaren igen skal importeres til et land i Den Europæiske Union.

Til nr. 4.

Efter forslaget indføres et gebyr for erindringsskrivelse på 100 kr. Det vurderes, at dette beløb vil modsvare udgifterne ved fremsendelse af erindringsskrivelse for manglende betaling af gebyr, som er opkrævet efter loven eller bestemmelser udstedt i henhold til loven. Tilsvarende bestemmelser findes i andre af ministeriets love.

Til § 3

Lov om næringsbrev til visse fødevarer virksomheder

Til nr. 1 - 3.

Det foreslås, at manglende betaling for kampagnekontrol efter § 45, stk. 5, i lov om fødevarer skal medføre bortfald af fødevarenæringsbrev. Der opnås herved en parallelitet mellem reglerne for denne betaling og for betalingen af den årlige betaling til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af næringsbrevsordningen, hvorved de to ordninger vil kunne administreres samlet.

Til §§ 4 og 5

Ikrafttræden mv.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

I den bekendtgørelse, som udstedes i medfør af lovforslagets § 2, nr. 2, vil det blive fastsat, hvornår krav om digital kommunikation træder i kraft.

Lovforslagets § 4 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at § 1, ændringerne i lov om fødevarer vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget